

MADDA HOLDA

259790

CARȚI DE VIZITA

2784 31

EDITURA UNU

1931

B A M H A L A S

Cînd vrei să-l chemi, îl strigi „Bamhalas“, și atunci se oprește din continua trepidație a picioarelor, întoarce fața și strîmbă gura într'un surîs. E investmîntat cu o jachetă ce-i mîngîie gambele, cu o pereche bocanci peste cari poartă, din eleganță, galoși. Vara, cu un hîrb de pălărie sau chipiu alb de policeman; iarna, cu o căciulă smolită. Bamhalas agită veșnic mîinile și picioarele, fără să facă nimic. Are o metodă proprie în a-și sufleca mînicile. Poartă manșete de aluminiu și cravată fără guler.

Capul îi este împodobit cu țepi drepti negrii. Pentru că doarme în horn—din spirit de conservare și pentru că își dă ghetetele cu vax, e de culoare măslinie. Grație cîntarului ce-l poartă între dinși, poate măsura în fiecare zi o porție de surîsuri pentru soția sa Aira. Bamhalas ține mult la înfățișarea lui. Înainte de a porni în și își anexează un coș de papură la extremitatea mîinii stîngi.

oraș, își rade jumătate de mustață, își dă cu negru sub unghii, Pentru că fiecare om trebuie să aibe o slăbiciune, el are, a invențiilor: în fiecare zi strică și reface un nou sistem de ferestruu. Nu se plimbă cu Aira de leamă să nu i-o răpească. Atunci Bamhalas ar pierde dreptul asupra zestrei ce i-a adus-o: o cinste polară, nici-odată dezisă.

Visînd că a gîtit o focă și doi urși albi, a vrut să întreprindă o expediție la pol.

Neștiind la care pol va găsi focă și urși albi, a renunțat cu părere de rău la gloria ce i-ar fi adus.

V I R A D O R

Virador e explorator.

Ultima călătorie o întreprinse pentru căutarea lucrului neexistent, animal curios ale cărui contururi le înlocuise în rugăciune.

nile arabilor din deșerturi. Virador voia să vadă concertul consistent, de-oarece era un adorator al nudurilor.

După ce și condensă cerințele, se'mbarcă pe aparatul de el construit—*terhidaerion*—foarte complicat: contopirea tuturor sistemelor de vehiculație și a cărei descriere ar ocupa prea mult spațiu și ar părea, deși realitate, o simplă invenție bizată de nuvelă fantastică. Virador plecă atunci când vișinile își dădură cu rume-neală. În memoriile sale, el face o descriere imparțială, nevrînd să evidențieze curajul și răbdarea cu care a suportat greutățile călătoriei sau deveni subiect de statuă postumă.

Țara lucrului neexistent era necunoscută. O gardă de oameni nuzi străjuia fluviul holar. Vameșii îl despuiară de haine și așa putu Virador să pătrundă în țară.

Spațiu rezervat
întîmplărilor și învățăturilor
eroului

Triumfător, Virador reveni în țara sa, întovărășit de un cetățean al țării vizitate, pe care *Poporul*, revoltat de exhibiționism, îl linșă chiar la graniță. Atunci, Virador înșfăcă pălăria unui vameș, își confecționează o haină de zale pentru a protegii de-a pururi lucrul existent pentru el.

A M I N T I R I D I N V I I T O R

Urc automat etajul 88 al casei zidită pe temelii de aier comprimat. Privesc prin podea trenurile cari circulă pe sîrme de telegraf; podeaua e împletită din fum și paie, iar sîrmele au varice de ebonit. Prin apăsarea unui buton deplasez casa la 3' latitudine estică

În cameră se află nimic, mobilele apar și dispar după trebuință, la comanda unei sonerii.

Patul are dimensiunile unei frînghii întinse orizontal și mă

instalez paralel. Un fir de păr incandescent alîrnă ciorchine pentru semaforul gîndului... Pereşii au culoarea cameleonului şi afişele vorbitoare, spînzurate de vînt, mă invită la concertul 55 din Marte,

Orele au durată unei filîiri cari clipesc spre mărgeaua lunii.

Aleg aripile drept mijloc de locomoşie şi urechile mi le dispun paralel, pe frunte, pentru mai multă receptivitate. Dau dramul curentului incendiator ce-mi luminează calea spre planetă.

EEU Cluj / Central University Library Cluj

ADEVARATELE AVENTURI ALE LUI TIRALIRA

Tirălră e o perucă şi ventuză cari se aplică din cînd în cînd pe gura unui clarinet ce-l poartă înşurubat la subţioara mîinii stîngi. Pe cap poartă o gambetă pe care o întoarce în timp de ploaie, strîngînd astfel o cantitate suficientă de apă spre a se putea plimba cu o barcă construită după sistem propriu (G. M.

B. H.). Tirălireă urăște femeile pentrucă nu tac în timpul zilei și numai noaptea aiurează ; deaceia în plimbarea cu barca ia tovarăși o știucă și un morcov cu cari se ia la întrecere pentru a câștiga derby-ul tăcerii. Când e înfuriat, asta foarte rar, Tirălireă isbește de trei ori în pământ cu dreptul și sună din niște chei — atîrnate la o coapsă — cu cari descuie sufletele oamenilor.

Ultimul taifun a imprimat cabanei sale o mișcare ascendentă spre Nord-Infinit. Presimțind gîndurile Celui ce ordonase acest raid, îi jucă o farsă asvîrlindu-se spre pământ. În cădere, clarinetul lui Tirălireă se sfărîmă și acesta de jale își făcu o groapă cilindrică, se băgă pînă la cap, stînd astfel treizecitrei de zile și nopți cu un ochiu deschis spre Dumnezeu și unul spre sine. Când ieși din groapă, pielea sa era metamorfozată într'un țesut impermeabil.

A doua zi, se vîndu primului fabricant de water-proo-furi întîlnit în cale.

A U T O B I O G R A F I E

M'am craiat singur, la subțioara unui palmpiped, unde am stat înfipt 111 zile. Eliberat printr'un procedeu mecanic, am trăit într'o stare laterală, în care timp mi-au crescut pe axul corpului articulații lungi și mătăsoase

In urmă mi-am adăugat *de frumusețe* un chenar gris. De mic am avut indiosincrazie pentru foc. Imi place să mîngîi obrajii catifelaji ai doamnelor îmbrăcate stil rococo și sunt imnu față de asbest Pe cînd făceam exerciții de scrimă cu o muscă, am fost răpit de un ciclon. După un voiaj aierian, depus pe un banc de nisip, am observat că piciorul anticipase proprietățile de stylo.

Dorm din veacul al XII-lea într'o cutie de stuc de forma unei călimări rotunde.

